

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 265.

V Ljubljani, v ponedeljek 18. novembra 1895.

Letnik XXIII.

Konservativni klub.

Luegerjeva afera že kaže svoje nasledke v konservativnem klubu državnega zbora. Brez vsacega komentara podamo svojim čitateljem brzozjavno poročilo praške „Politike“ o dogodkih v konservativnem klubu, s katerim se v bistvu strinja tudi poročilo „Grazer Volksblatta“:

Kriza v Hohenwartovem klubu je gotova stvar.

V petek je imel klub večurno sejo, v kateri se je večina izrekla proti interpelaciji barona Dipaulija gledé razpuščenja dunajskega občinskega zbora. Navzočih je bilo 32 članov. Baron Dipauli utemeljuje svojo interpelacijo rekoč mej drugim: „S svojega stališča smatramo interpelacijo kot neobhodno potrebno, ker bi sicer volilec ne razumeli našega molčanja. Dolžnost naša je, do pomirimo prebivalstvo ter ublažimo nastali agitatorski boj.“

Posl. Višnikar meni, da s pravnega stališča razpuščenje dunajskega mestnega zastopa ni protizakonito; § 101. mestnega statuta jasno določa, da je lahko razpuščen mestni zastop, predno je bil izvoljen župan. Sicer pa se Slovenci, pravi govornik, ne morejo navduševati za antisemite, najmanj pa za njihove ljudske zastopnike. Nasvetovana interpelacija ne imela bi nobenega vspeha, zato naj bi baron Dipauli umaknil svoj predlog, da se klub ne razbije, kar bi Slovenci morali obžalovati, ker so ravno nemški konservativci vedno lojalno podpirali slovenske težnje. (Čuješ „Narode“?) Najboljši dokaz za to je celjska gimnazija.

V istem smislu sta govorila poslanca Rabič in Klun. Grof Deym, grof Pálffy, grof Falkenhayn, opat Baumgartner in Lupul so izražali obžalovanje, da ne morejo priporočati interpelacije, ker je naperjena proti kroni. Poslanca Haggendorfer in Kaltenegger se izjavita proti interpelaciji, ker bi pomenila zvezo z antisemiti.

Dr. Ebenhoch naglašja, da je interpelacija v obrambo krone proti samovolji cesarskega namestnika, v varstvo ustave in občinske avtonomije. Zalostno je, da noben član takozvane ustavoverne stranke ni zagovarjal državnih zakonov. Mi hočemo, pravi govornik, dokazati, da smo prava ljudska stranka. Mi računamo na naše ljudstvo, ki bode gotovo odobravalo naše postopanje.

V enakem smislu je govoril dr. Fuchs, baron Morsey pa je označil pomen krščansko-socijalnega gibanja ter odločno grajal, da nekateri zapletajo krono v ta dogodek.

Wassilko prigovarja katoliškim konservativcem, naj ne stopijo iz kluba, ker bi to škodilo Rumuncem.

Grof Sylva-Tarouca bi s svojega stališča glasoval za interpelacijo, ko bi češki veleposestniki ne ugovarjali.

Poslanec Pfeifer izjavi, da bode glasoval za interpelacijo.

Grof Hohenwart spominja na sklep v zadnji klubovi seji, da klubovi statuti vežejo vse člane.

Konečno baron Dipauli naglašja, da hočejo s to interpelacijo označiti svoje katoliško stališče. „Vi, gospodje,“ pravi govornik, „se niti pečali niste z vsebino interpelacije, ker jo hočete na vsak način zabraniti ter vladi olajšati stališče. Interpelacija je utemeljena in umestna, ker se tiče samo pravne oblike razpuščenja mestnega zbora; sicer pa je doslej v klubu vedno veljala prostost interpelacij. Mi nismo k današnji seji poklicali svojih kmetijskih somišljenikov, ker se hočemo izogniti navideznemu pritisku in ker smo upali, da nam klub interpelacije ne bode zabranil. Računali smo na grofa Hohenwarta in češke veleposestnike, ki so svoj čas s pomočjo katoliških konservativcev vprizorili toliko gibanje s fundamentalnimi člani. Računali smo na pomoč Slovencev, katerih zahteve smo v najhujših

časih zagovarjali. Obžaljujoč vidimo, da smo se varali. Ne preostaja nam drugega, kakor da iz postopanja klubove večine izvajamo posledice.

Pri glasovanju je klub s 24 proti 8 glasovom sklenil, da ne podpišejo Dipaulijeve interpelacije. Za interpelacijo so glasovali: Dipauli, Ebenhoch, Fuchs, Gasser, Morsey, Peitler, Pfeifer in Schorn. S tem je bila seja končana. Od l. 1891 v sedanji sestavi obstoječi konservativni klub se je razdvojil.

„Politik“ nadalje poroča, da bode okolu 20 poslancev izstopilo iz konservativnega kluba in se bodo konstituirali kot katoliška ljudska stranka pod vodstvom barona Dipaulija. Slovenci še ostanejo v Hohenwartovem klubu, ki bode štel še 45 članov, in sicer 4 iz Gor. Avstrije, 3 s Tirolskega, 6 s Štajerskega, 6 s Kranjskega, 20 s Češkega in 6 iz Bukovine.

V soboto je nastala kriza v klubu. Ker baron Dipauli ni dobil za interpelacijo potrebnih 15 podpisov, predložil je nujni predlog:

„C. kr. vlada se pozivlja, da odgovori na naslednji vprašnji: 1. Ali je nižjeavstrijski ces. namestnik po dogovoru z vlado pri razpuščenju dunajskega mestnega zbora skliceval se na avtoriteto krone? 2. Kako vlada spravi v soglasje izjavo ces. namestnika z veljavnimi ustavnimi zakoni? 3. O nujnosti predlaga, naj se glasuje po imenih.“

S tem korakom so Dipauli in tovariši pretrgali zvezo s konservativnim klubom ter ob jednem v sobotni seji grofu Hohenwartu pismeno naznanili svoj izstop naslednji člani: Baron Dipauli, dr. Ebenhoch, dr. Fuchs, dr. Schorn, Oberndorfer, Peitler, Doblhamer in Gasser. Baron Morsey se je premislil in baje je tudi koroški poslanec Peitler preklical svoj izstop. Nemško-liberalni listi se veselje tega razkola, kajti konservativni klub je oslabiljen, veljava njegova manjša.

LISTEK.

O Braziliji.

(Konec.)

Med vrste v kavinih nasadih sadijo delavci zase turšico in fižol; dokler so grmiči mladi in majhni, po tri vrste, kasneje po dve, in ko so grmi stareji in večji, ne dajo več saditi kot le eno vrsto družih sadežev, med doraščene čisto nič. Prejšnje čase so sadili tudi riž, a tega zdaj skoraj nikjer ne privolijo. Od turšice in fižola se izseljenci večinoma preživljajo. Od teh redijo mnogo kuretine in prašičev, katere si časih koljejo za priboljšek. Se vè, da se meso in mast ne da tako hraniti kot v naših hladnih krajih. Prvo leto, ko tje pridejo, ne pridelajo nič, in morajo vso hrano na račun jemati od padronov. Zadolžijo se nekateri, sosebno kateri imajo več majhne družine, tako, da težko izplačajo, in so leta in leta gospodarjem vedno le dolžni. Družih reči se ne pridelava. Vzeli so nekateri vsake vrste semena, korenstva, salate i. t. d. od doma s sabo, a tam jim ni veljalo nič. Nekateri naših pridelkov so v Braziliji silno dragi, na pr. moka po 80 kr. do 1 gld. kilo; ako je vzame več skupaj, je ceneja, tako cela vreča po 45 kil stane 18 goldinarjev. Veselili so se marsi-

kateri, da bodo v Braziliji kavo po ceni — če ne zastoj pili; a te vžijejo tam jako malo. Prvič ni mleka, in v drugo je kava draga — slabeja po 1 gld 40 kr., boljša do 2 gld. kilo. Kar je pridelajo in naberejo, morajo vso oddati gospodarjem. Ako bi pri katerem iztaknili, da si je skrivaj je kaj pridržal, mora plačati kazni od 10 litrov do 30 goldinarjev, od enega libjera 100 goldinarjev. Pri padronih se dobivajo na prodaj tudi riž, suha polenovka in na solncu posušeno goveje meso, ki je stisnjeno in trdo kot podplat. Kateri delajo pri padronih za dnino, dobivajo razun hrane po 2 gold. 50 kr. na dan.

Hiše imajo delavci bolj revne in slabe, večinoma zidane, krite pa z opeko ali travnato slamo. Braziljske so večkrat le spletene in ometane. Pohištva ni skoraj nikjer nič; za posteljo si vsadi v tla štiri rogovile, nanje položi podolgota dva kola, čeznja nekaj palic, povrh vrže blazino, in postelja je narejena. Pota po oddaljenih naselbinah so slaba, prenašajo večinoma vse na konjih, in potujejo tudi na konjih. Pri mestih in po bolj kultiviranih krajih so lepe ceste. Koder človek hodi ali potuje, mora biti vedno oprezen in ljudi pustiti pri miru; potem se mu tudi ni veliko bati. Leto imajo ondi, kadar mi tukaj zimo, in zimo tam, kadar mi poletje. Po leti dežuje po večkrat vsak teden, časih vsak drugi

dan; ako 14 dni ni dežja, se vse suši. O tem času sadijo in obdelujejo zemljo; najboljši čas saditi je meseca oktobra. Vročina je silno huda, na delavcu se obleka ne posuši ne po dnevu ne po noči. Vsled tega ljudje v tistih krajih naglo pešajo in se hitro starajo; s petdesetimi leti je človek opešan in postaran. Snega ni videti nikoli, zima se pozna le po tem, da je časih nekoliko bolj hladno, in redkokrat se v nižavah vidi kaj malega slane.

Huda nadloga za tiste kraje so trojni mrčesi, muhe ali obadi, neke zemeljske bolhe in komarjuskiti. Neke vrste muhe se usedajo rade pod nos, zapljuniyo v hipu zalego, katera se hitro zaleze v nos čezdalje više, in izležejo se črvi, ki prejedó do možganov in človeka umorijo, ako si ne pomaga za časa. Neko tukajšno dekle je šlo kmalu po prihodu v Brazilijo prat; muha se ji usede pod nos, in kmalu ji začne nos zatekati, oteklina se pomika više med oči proti čelu. Niso vedeli, iz česa je to. Ko zagledajo domačini, povedo, da to delajo črvi iz mušjega zapljunka, dajo zdravil, in čez tristo črvičev podobnih malim zelnatim gosenicam je popadalo reva iz nosa. Da bi se bilo le še par dni zamudilo, bi bila morala umreti. Drugi obadi pikajo kar skozi srajco, in zapljuniyo človeku ogrce kakor pri nas živini; take morajo izpod kože izrezavati.

Narhujši so neke zemeljske bolhe, katerim pra

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. novembra.

Volilni oklic dunajskih strank. Dunajski občinski svet je razpuščen in mesto Dunaj bode zopet kraj hudih volilnih bojev. Komaj se je raznesla po mestu vest, da je cesarski namestnik izrekel smrtno sodbo nad novoizvoljenim občinskim svetom, že so se jeli z nova gibati vsi ljudski sloji, že so se pričele energične priprave za prihodnje občinske volitve. Geslo: „dr. Lueger mora biti v tretjič izvoljen županom“, prešinja vse antisemitske kroge ter jih vzpodbuja k novemu vztrajnemu delovanju. Antisemitski vodje pa sedaj ne bodo zadovoljni samo s tem, da si zagotove one glasove, ki so jim pripomogli do prve zmage, ampak prizadevajo si tudi, da si pridobe tudi tiste, katere je pri prvi volitvi preslepila liberalna agitacija. Iz zadnjih volilnih zapisnikov namreč razvidijo, kateri volilci zadnjič niso oddali svojih glasov za antisemitske kandidate. Tudi te hočejo sedaj poiskati in pridobiti na svojo stran; in tako pomnožiti število svojih mandatov. „Sedaj smo zasedli 92 sedežev, v bodoče jih moramo imeti 120“, je rekel dr. Lueger in te besede bodo vodilo v novem volilnem boju. — Nasprotno pa tudi ne miruje židovsko liberalna stranka. Včerajšnja „N. Fr. Presse“ objavlja obširen oklic na svoje pristaše. V tem oklicu se liberalna klika najpreje pritožuje nad dosedanjim delovanjem antisemitov, dalje odvrta od sebe napad, češ da je liberalna stranka nasprotnica krščanstva in da izsesava ljudstvo. Dunajska židinja so predrzne trditi, da njeni nasprotniki za ta očitanja niso mogli navesti nobenih dokazov. Koncem oklica pa prav hinavsko povdarja, da ona ne mara pogubljenih bojev, ampak da bode mirnim potom skušala premagati nasprotnika in odprla pot redu in miru plodonosnemu delovanju. V koliko se bodo uresničile te besede, pokazale nam bodo prihodnje volitve. Vsekako pa smemo upati, da bode liberalizem še sijajneje propadel.

Banffy častni meščan belovarski. Mej tem ko se še nobeno ogersko mesto ni predrznilo, da bi imenovalo barona Banffyja častnim občanom, tekmujejo v tem poslu hrvatska mesta. Zagrebško mesto je s svojim korakom pokazalo pot tudi mestu Belovar, čegar zastopstvo je včeraj izročilo Banffyju častno diplomu. Vodja deputacije je seveda na vso moč udrihal po zadnjih zagrebških dogodkih in se s tem ne malo prikupil ministerskemu predsedniku. Kakor vselej je tudi sedaj Banffy povabil deputacijo k skupnemu obedu, koder se je z nova povdarjala bratska vzajemnost mej Ogersko in Hrvatsko.

Anglija. Zadnjo soboto so se po vsem Angleškem vršile volitve županov. Pri ti priliki se je pokazalo, da se je jela vzbujati konservativna stranka in da ima že v mnogih okrajih jako mogočen vpliv. Poleg tega se je pa tudi pokazalo, da občine žele za svoje predstojnike skoro izključno samo člane gospodske zbornice. Nič manj nego najst takih poslancev je izvoljenih za župane. Mesta Cardiff, Dudley, Liverpool in druga imajo povsem konservativne člane gosposke zbornice za svoje predstojnike.

vijo bi šli. Zelo majhne so, in polno jih je po tleh zlasti v prahu, kadar je suho. Skoči na nogo ali tudi drugam, če more, zbode in zaleže črvička, okoli katerega se začne gnajiti in napravi boleča rana. Najrajši zaleze pod nohte, izpod katerih jih je težko dobiti, in marsikom spravi vse nohte z nog. S šivankami morajo te zagnjide izkopavati, če jih o pravem času zapazijo. Trpijo pred njimi največ otroci, ki ne vedo precej, kaj da je, in se ne dajo radi zbadati in si izkopavati nadležni mrčes. Če bolj snažijo in pometajo po hišah ter škropijo in močijo po tleh, bolj se jim branijo. Tudi strupenih kač se ne manjka. So velike, a bolj mrtve kot naši gadje, da jih je lahko ubiti.

Narbolj žalostno je dušno stanje naših izseljencev. Prvo leto je prišel k njim neki pater iz Furlanije doma, ki pa ni umel slovenščine. Opravili so vender spoved za silo, kakorkoli je kdo mogel in znal. A potem vse štiri leta ni bilo več take prilike. Bedkokrat je prišel v bližino kak braziljski duhoven, ki je maševal, krščeval otroke, katere so mu prinesli, ali tudi poročal ženine in neveste, kateri so želeli. Pa tudi do takih krajev so imeli nekateri naseljenci daleč, in prigodilo se je večkrat, da so prišli skupaj v naznanjenem času, a duhovna ni bilo. Naši izseljenci, ki so se vrnili, so hodili časih o takih prilikah po štiri ure daleč v Dorado, katero

Med temi je tudi mesto Leeds, ki je prvič, odkar je postalo slobodno, izvolilo konservativnega poslanca.

Razgled po slovanskem svetu.

Demografske razmere pri južnih Slovanih.

V zadnji seji filozofično-juridičnega oddelka jugoslovanske akademije umetnosti in znanosti je prebral akademik dr. Vrbanič svojo razpravo „o demografskih razmerah Jugoslovancev“. Jako zanimiva razprava govori o razmerah v Bosni-Hercegovini, Bolgariji, Črnogori, na Goriškem, v Dalmaciji, na Hrvatskem, v Slavoniji, Istriji, na Kranjskem in v Srbiji, toraj izključno v državah in deželah, katerih prebivalstvo je večinoma slovansko. V uvodu podaja učeni avtor število prebivalcev, narodne razmere, razdelitev po spolu in veri, potem opisuje njihove rodbinske razmere ter konečno rojstne razmere in umrljivost. Vse te razmere pojasnjuje pisatelj z vzgledi ter je primerja z drugimi deželami. Razložek mej številom prebivalstva v posamnih deželah tiči po njegovem mnenju bolj v socijalnih in gospodarskih razmerah, kakor pa v naravni legi dotičnih krajev. V južnoslovanskih deželah je nad jedno sedmino prebivalcev, ki ne pripadajo nobenemu slovanskemu deblu.

Kar se tiče spola, prevladuje pri Jugoslovanih moški spol (na 1000 moških odpade 963 ženskih oseb), mejtem ko je v drugih deželah, izvzemši Italijo, ravno nasprotno. Temu so vzrok različne rojstne in umrljivostne razmere. Prav natančno opisuje pisatelj verske in družabne razmere Jugoslovancev. Jako zanimivo je to, da žive južni Slovani bolj pogosteje v rednem zakonu, kakor pa drugi evropski narodi. Mej tem ko živi k večjemu jedna tretjina neslovanskih narodov v zakonu, deli pri Jugoslovanih skoro polovica prebivalcev veselje in težave v zakonskem življenju. V vzhodnih deželah je število porok večje, kakor v zahodnih. Tudi se može pri Jugoslovanih mlajši ljudje, kakor pa prebivalci zahodne Evrope. Tem dejstvom so vzrok gospodarske razmere. Na jeden zakonski par račun pisatelj povprečno štiri otroke in je toraj rodovitnost pri Jugoslovanih približno jednaka drugim narodnostim. Posebno znamenito pa je v jugoslovanskih deželah to, da se sklene tu največ zakonov mej vdovci in vdovami.

Glede na veliko večje število zakonskih ljudij je primeroma tudi veliko več otrok pri Jugoslovanih, kakor pri drugih narodih. Iz jednakega vzroka je v teh deželah tudi veliko manj nezakonskih otrok, kakor v drugih deželah. Z ozirom na umrljivost se smejo prištevati južno slovanske dežele onim z visoko odstotno umrljivostjo. Poprečno umrje 25 od 1000 prebivalcev. Srednje in visoke starosti ljudje umirajo tu veliko bolj, nego otroci. Razun Bosne in Hercegovine se rodi v južnoslovanskih deželah vsako leto povprečno 119.000 ljudij več, nego jih umrje, tako ugodnih razmer v tem oziru nima nobena druga evropska dežela. Iz tega sklepa pisatelj, da se Jugoslovani lahko razvijajo iz lastne moči brez ptujega vpliva.

se zdaj šteje za mesto, a o njihovem prihodu je stalo ondi le nekaj majhnih slabih hiš.

Tam je revna cerkvica, a duhoven pride le malokrat v letu. Seveda so ljudje v dušnem oziru siromaki, zlasti otroci, ki rastejo skoraj popolnoma divji; nimajo nikakega poduka, ako jih starši sami kaj ne uče. A nekateri ne znajo sami kaj prida, drugi ne utegnejo ali nimajo veselja za to. Eni so se ravno zato vrnili domu prej ko so mislili, ker so se jim otroci smilili.

Nazaj so se vozili čez morje 20 dni v jako ugodnem vremenu, in barka se je pristavila med potoma le enkrat, menda v Palmi, da se je založila s kurivom. Voznino so plačali sami, a ne vsi enako veliko. Vozni listki se kupujejo v Braziliji pri bankah, cene so različne, kakor se kdo zanje obnese in pogodi. Eden je plačal po 78 braziljskih goldinarjev od osebe, drugi po 100 gold.

Dasiravno so naši ljudje prinesli precej denarja s sabo, vender vsi pravijo, da z majhnimi otroci naj ne hodi nihče v Brazilijo, tudi ne tisti, kateri niso trdnega zdravja, in obče nihče ne, kateri se doma lahko preživijo, če tudi s trpljenjem, kajti trpljenja je tudi tam dosti, dobrot pa malo, in ako ni posebne sreče in zdravja, si bo delavec malo pomagal ali nič.

Cerkveni letopis.

Iz Koroške Bele, 14. nov.

Za tukajšnje župnijsko cerkev je gosp. Ivan Kregar, pasar in izdelovatelj cerkvenega orodja v Ljubljani izgotovil nov, krasen lesteneč, ki priča, da domača umetnost na cerkvenem polju vrlo napreduje. Lesteneč je izvršen v renesančnem slogu, je bogato pozlačen v ognju in okusno v cerkvenem smislu ornamentiran.

Visok je 2 m. 10 cm., v premeru širok 1 m. 75 cm. in prirejen za 24 sveč. Odbor društva za krščansko umetnost je lesteneč načrt poprej natančno pregledal, se o njem pohvalno izrazil in ga povsem odobril, za kar mu bodi tem potom izražena najlepša zahvala. Tako je poleg novih orgelj, katere nam je v občno zadovoljnost izgotovil ljublj. orglarski mojster gosp. Frančišek Goršič, dobila tukajšnja cerkev sedaj z novim lestencem drugi kras, ki je v lepem soglasju s stavbeno lepoto tukajšnje cerkve. Pasarja in umetnika v svoji stroki, g. Ivana Kregarja v Ljubljani pa smem z dobro vestjo priporočati cerkvenim predstojništvom v izvrševanje enacih del osobito, ker je zmeren v ceni in točen v postrežbi.

A. Turk, župnik.

Prenovljenje cerkve.

Gorje, 15. novembra.

Lepa slovesnost se je vršila pri nas preteklo nedeljo 10. t. m. Praznovali smo zahvalo, da so se slikarije in druge poprave in olepšave tako srečno in ugodno izvršile pri naši farni cerkvi. Cerkev je bila zares poprav potrebna. Preč. gospod župnik, za vse dobro in lepo, posebno pa za čast božjo in lepoto Gospodove hiše vnet, je sklenil, cerkve ne le dati pobeliti, ampak tudi preslikati, kolikor to dopuščajo gnotne razmere. Slikanje je prevzel gospod Matija Koželj, slikar iz Kamnika. In reči smem, da mu slike v gorjanski cerkvi ne bodo kazile slovesa, katerega si je že pridobil s slikami, ki krasé že toliko cerkvâ po celem Kranjskem. Ker nisem v tej reči strokovnjak, tudi slik ne bom presojal iz umetniškega stališča, le toliko rečem splošno: izgotovljene slike so čisto v cerkvenem duhu, da zares povzdigujejo duha in vabijo k pobožnosti in gorečnosti. In to ni čuda: gospod slikar krščanskega mišljenja, katerega nikdar ne zataji, tudi v cerkvi ni mogel zatajiti; verskega duha, ki ga vseskozi prešinja, vdihnil je tudi svojim proizvodom. In s tem, mislim, je izpolnjen glavni in temeljni pogoj, katerega smemo in moramo staviti pri slikah in drugih popravah v cerkvi. Kar gospoda Koželja posebno hvali in priporoča, so mojstersko odbrane in sestavljene barve. Ne mala prednost njegova je tudi ta, da se pridno bavi s svetim pismom; zato se lahko vtopi v svetopisemske dogodbe in mu je mogoče vprizarjati tudi lastne sestave in ne le kopij raznih drugih slikarjev.

Po mojem mnenju in okusu se slika: „Marijino kronanje“ v cerkvi na oboku mora imenovati najbolj dovršena. Okoli te središčne slike so prav primerno razvrščene slike, predstavljajoče skrivnosti veselega dela sv. rožnega venca. Nad vhodom v prezbiterij je Marijino oznanenje, nad oltarjem svetega Valentina Marijino obiskanje, na koru na moški strani Jezusovo rojstvo, na ženski strani Jezusovo darovanje v tempeljnu, nad oltarjem Matere Božje je najdenje 12letnega Jezusa v tempeljnu. Te slike so tako prikupljive, da se človeku skoro škoda zdi, da sta dve zadaj na koru in tako nekako bolj skriti. Da pa te slike niso preveč druga od druge ločene, zato je med njimi speljan venec raznih okraskov in olepšav. Posebno očesu ugajajo v polukrogih nad okni angelji, ki vsak po svoje sodelujejo pri Marijinem kronanju: jeden orglja, drugi igra na harpo, dva držita napis: Sanctus, sanctus, sanctus. Druga dva napis: Dominus Deus Sabaoth. Spodnje stene v ladiji so le zelenkasto pobarvane. Za tolikanj potrebno in očesu prijetno razliko je preskrbljeno s tem, da so stebri ob stenah drugače barvani.

V prezbiteriju se vse slike ozirajo na sv. Rešnje Telo. Najlepša je brezdvomno zadnja večerja na steni pri zvoniku. Kar je tukaj gospod slikar najbolj pogodil, je izraz strahu, skrbi in začudenja na obrazih najstarejših apostolov in izraz obupnosti na obrazu izdajalca Jude. Zeleti bi le bilo pri tej sliki, da bi bile barve malo bolj svitle in žive.

Na oboku v prezbiteriju je vprizorjeno iz skrivnega razodenja poglavje 5., vrsta 13., kjer sv. Janez pripoveduje, kako so starašine in živali molile Jag-nje božje. Na sliki je res precej oseb in živali, ali

ravno zato se sestava mora imenovati mojsterska. Prav primerno so barve zeló svitile, ker se predstavlja prizor iz nebes, „kraja svitlobe“. V štirih polukrogih ob straneh so predpodebe sv. R. Telesa: Velikonočno jagnje, veliki duhovnik v tempeljnu in darovalni kruhi. Melkizedek blagoslavlja Abrahama Izraelci pobirajo mano. Le škoda, da ni prezbiterij malo večji; za ta prostor je lepšav in raznih okrasov malo preveč. Sploh pa to ne kazi in ne moti toliko, da bi se splošen vtis ne mogel imenovati ugoden in povoljen.

Dalje je gorjanska cerkev dobila novo marmornato oltarno mizo mesto prejšnje lesene, marmornati omarici za sv. olja, za vino in vodo, in pozlačeno leseno ograjo na koru. Vsa ta dela je v splošno zadovoljnost dogotovil gospod Vurnik iz Radovljice.

Vsakdo spozna, da so take poprave v cerkvi vselej združene z nevarnostmi. Da se je pa vse dogotovilo brez vsake nesreče in tako okusno in povoljno, zato je bila fara dolžna hvalo Bogu. In to smo mu dali v nedeljo. Vso slovesnost je vodil frančiškanski definator preč. g. o. Jožef iz Ljubljane. V soboto zvečer je na tihem blagoslovil postaje svetega križevega pota, ker so skoro vse drugod postavljene, kakor prej. V nedeljo je najprej prečastiti gospod župnik blagoslovil nove slike. Na to je gospod predstojnik tretjega reda v poljudnih besedah opisal trojno skrinjo zaveze. Kakor je bila skrinja stare zaveze narejena iz najtrdnjega šitimovega lesa in najdragocenejšega zlata, kakor je Bog skrinjo nove zaveze, Marijo, oblagodaril z izvanredno dušno in telesno lepoto, ravno tako se spodobi, tako je g. govornik sklepal, da se kolikor mogoče dostojno olepša cerkev, druga skrinja nove zaveze. Potem je opravil slovesno mašo ob asistenciji treh duhovnov. Popoludne po odpetih litanijah je bil občen shod tretjerednikov, pri katerem je gospod predstojnik dokazoval, da ni zadosti, da imamo lepo cerkev; treba je, da so lepe tudi naše duše, in k temu mnogo pomore vodilo tretjega reda sv. Frančiška. Na to je pet novih udov-tretjerednikov pristopilo in podelil se papežev blagoslov.

Naj omenim še, da so tudi Gorjanci veseli in hvaležni Bogu in svojemu župniku, ki jim je z mnogimi skrbmi in opravi priredil tako lepo hišo božjo. Dokaz temu, da so v nedeljo darovali precej čez 100 gl.

Srčna zahvala preč. gospodu Jožefu, ki je kljub svojej bolehnosti vse storil, da se je slovesnost vršila tako lepo in spodbudno. Hvala pa tudi preč. g. župniku, ki se ni ustrašil nobenih skrbi in nobenega truda. Skleпам z besedami gosp. slavnostnega govornika: Naj da Bog, da bi se preč. g. župnik dolgo, dolgo veselil prenovljene cerkve gorjanske in da bi mu veselje delali tudi njegovi farmani, vrli Gorjanci!

Deželnozborske volitve.

Deželnozborske volitve. Ves radikalni tabor po deželi je na nogah, da bega in moti volilne može. Tako lové v nekem okraju može z obljubo, da bode njihov kandidat izposloval same „cesarske“ ceste ter tako zmanjšal okrajne priklade za cestne namene. V drugem kraju lažejo ljudem, da bodo „klerikalci“ neko podporo, katero je dež. odbor že pred meseci sklenil, a še do danes ne nakazal, (poročevalc g. Murnik) porabili za agitacijo in nakupovanje glasov. S takimi in enakimi lažmi gredo v boj naši nasprotniki, a upamo, da brez uspeha. Opozorjamo pa svoje somišljenike, da pridejo vsi o pravem času z legitimacijami na volišča ter kot jeden mož glasujejo za določene kandidate.

Iz Mengša, 16. nov. Od vseh strani dohajajo „Slovencu“ vesela poročila o volitvah, zmagah itd., samo iz Mengša nič. Marsikdo bi vtgnil misliti, da je pri nas morebiti že zaplankan svet, in za vse bi se res ne goljufal, kedor bi tako sodil. Pri nas so bile volitve nevihtarne, brez vsake agitacije, sovraštva in pretenja, popolnoma mirne (akoravno nas ni g. dr. Slanc obiskal). Pilo in jedlo se je samo pri obedu; in sicer, vsak za — svoje. Volilcev se je vdeležilo ogromno število, ni več, nič manj, kakor je prostor na jedni roki; od tega števila so bili izvoljeni trije može, kateri so značajni, nevpogljivi, kateri bodo trdno stali, neomajani kot hrast, pa

ne ve se, na katero stran, soditi pa se že sedaj sme, da na — liberalno. Kedaj je bila volitev kaj razglašena, ne ve — nikdo. Vidi se, da se bo letos pri nas katoliški prapor visoko povzdignil; pa radi tega, naj se nikdo preveč ne jezi, ker vem, da jeza vsakomu škoduje. Zato le rečem: Ob drugi priliki mora biti drugače!

Črni Vrh nad Idrijo. Pri prvotni volitvi volilnih mož je zmagala kat.-narodna stranka. Volilnim možem so izvoljeni: vikar Ivan Hladnik, kapelan Vinko Cibašek, Simon Mikuz in Gašper Rudolf, oba posestnika. — Ker je „Narod“ poročal, da so se vložili ugovori proti štirim izvoljenim klerikalcem v Črnem Vrh nad Idrijo, javimo vsem neizvoljenim liberalcem, da so dotični štiri klerikalci uže pred tednom prejeli izkaznice k volitvi deželnega poslanca. To je dokaz, da so bili ugovori zelo „puhli“ in se volitev vse skozi pošteno vršila. — „Narod-u“ želimo več sreče pri volilnih poročilih.

Iz Šmartna pri Litiji, 17. novembra. (Naščevano pobalinstvo.) Vseled „sijajnega propada“ se je zgodilo nocojšnjo noč tukajšnjim trem hišnim posestnikom „klerikalcem“, da so jim ponočnjaki s črnim zidovje namazali. Da, res lepa „olika“, gospod Svetec! Take „somišljenike“ ponujate nam. Žalostno in značilno! —K.—

Iz Črnomlja. V četrtek 14. t. m. je imel Šetina v gostilni Sušteršiča, po domače v „drvarnici“, mali shod, kamor so bili povabljeni volileci. Ni bilo veliko volilcev in še tudi nekaj nevolilcev, ki so pili pozno v noč do 4. ure zjutraj. Kdo je plačal pijačo? Pravijo, da je dr. Tavčar mestoma Črnomelj in Metliki poslal veliko denarja za agitacijo. A obetal je, da, če bo treba, bo še dal. S takimi sredstvi torej agitira dr. Tavčar. V „drvarnici“ je dobil vsak dosti pijače in cigar. Tako misli torej vodja liberalne stranke dobiti naše volilce. Tu povemo očitno, da Dolenjci v mestih nismo tako neumni, kakor nas ima dr. Tavčar in njegovi pristaši Šetina in Slanc.

Iz Šmartna pri Litiji, 14. novembra. Solze srčne žalosti je točila včeraj pri nas liberalna stranka vseled tega, ker je „sijajno“ propadla pri volitvi volilnih mož za deželnozborsko volitev, ker se kaj takega ni nadejala, da bi tako močna in silovita, kakor si je domišljala, njena „trdnjava“ zamogla pasti v roke nasprotnikom — in padla je! To je grozno! Vse agitacije, kakor K. W. G. P., niso čisto nič pomagale, če so se tudi trudili dneve in tedne, a bilo je zastonj. Zmaga je naša! Izvoljenih je vseh pet volilnih mož naše stranke, in ti so gg.: dekan Ivan Lavrenčič, Franc Pavlič, Jože Koprivnikar, Jože Ponebšek in Janez Obolnar z 61 do 67 proti 30 do 38 glasovom. Vseh volilcev skupaj je bilo 97. Slava zavednim volilcem! Svetec je moral oditi osamljen. —K.—

Iz Semiča. Dne 15. nov. je bila pri nas v občinski hiši volitev volilnih mož za deželni zbor. Volitev je vodil g. Miroslav Sertič, c. kr. okrajni tajnik iz Črnomlja, ki se je prav mirno in lepo vršila. Izvoljeni so bili gg. dekan Anton Aleš, župan Ivan Sušteršič, Stefan Jakša iz Grbišja št. 7, Marko Kofalt iz Osojnika št. 4, Matija Bukovec iz Semiča št. 9, vsi vrli in krščansko misleči može. Pri nas lažnjivi liberalizem še nima tal.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. novembra.

(Prevzvišeni gospod knezoškof) dr. Jakob Missia so se včeraj z brzovlakom podali na Dunaj, da se udeležé posvetovanj avstrijskih škofov.

(Slovensko gledališče.) Tretjič v kratkem času so včeraj „Razbojniki“ napolnili gledališče. O igri in predstavi smo že dvakrat precej obširno pisali, torej nam je danes samo opomniti, da včerajšnja predstava ni prav nič zaostala za prvima dvema in da je tudi bengalični ogenj nekaterim še vedno po godi. Ali se res ne more odpraviti ta nedostatek, ki veličastne prizore smešne naredi? Mi še jedenkrat priporočamo v uvaževanje naš nasvet, naj se prihodnje leto poskusi pridobiti za oder elektriko iz „Narodnega doma“, do tedaj naj se pa opusti vse „etekte“ z bengaličnim ognjem, vsaj bi se v posameznih slučajih z navadno lučjo, nekoliko svetlejšo, manj trpinčila fantazija gledalcev. — Jutri pojo v proslavo godu cesarice Elizabete „Afričanko.“ —

(Nove pobalinstvo.) Pretečeno noč so na knezoškofovsko palačo dvakrat zapisali besede: „Pereant Germani.“ — Mi nobenega komentara ne dostavimo.

(Električna razsvetljava) prav dobro funkcijonira od 16. t. m. v novi bolnišnici, v Leonišču in v prisilni delavnici. Največjo zaslugo, da se je vpejljala, ima gospod inženjer Anton Klinar.

(Iz Janč) dne 15. nov. — Danes zjutraj ob 1/2 5. uri čulo se je tukaj močno podzemeljsko bobnenje. Na to sledil je precej močan potres, da se je zazibalo celo poslopje od juga proti severu.

(Potres.) Z Lipoglavega se piše: 15. novembra zjutraj ob četrt na pet je bil nemočan potres, slišalo se je podzemeljsko bobnenje in šipe v oknih so zašklopetale.

(Iz Špitaliča) se nam brzojavno poroča, da je nevarno zbolel č. g. župnik Florijan Prelesnik. Zadel ga je mrtvoud in leži že od sobote v nezavesti.

(Iz Črnomlja.) Dne 14. in 15. t. m. so se vršile v naši fari v petih občinah volitve volilnih mož. Vseh osem pripada katoliško-narodni stranki in bodo dne 21. t. m. oddali svoje glasove gospodu Franu Schweigerju, ki je njihov rojak. Na Butovaju in v Petrovovasi je bil izvoljen po jeden, v drugih občinah pa po dva moža, in sicer: v Loki Matija Čurk iz Loke, Jože Grahek iz Kočevja; v občini Dobljice: Janez Turk iz Jelševnika in Jože Plavec iz Dobljice; v občini Talčji Vrh: Jakob Strucelj iz Talč Vrha in Janez Petrič iz Tuševga dola, vsi so odločni naši može. Ta volitev je bila zanimiva zlasti v prej imenovanih občinah in sicer zato, ker niso v nobeni teh občin izvolili župana za volilnega moža. V občini Loka je dobil liberalni župan Bohte jeden sam glas, katerega mu je dal njegov prijatelj gosp. Štajer; Bohte in Štajer sta bila vsa bleđa, ko sta videla, da ne dobita nobenega glasu; ostala sta sama in bodeta gotovo ponosna na svojo iz njih dveh obstoječo stranko, vsi drugi može v občini Loki so dali glas možema naše stranke in sicer skoro jednoglasno. Čast takim možem! Tudi v Dobljicah, kjer veljajo za bolj liberalne, in so zlasti s Šetino dobri, župan ni dobil niti jednega glasu, v znamenje, kako je priljubljen in kako zaupanje ima pri svojih občanih. Ti ga zlasti zato ne čislajo, ker je prijatelj Šetine, kateri pa že vsem preseda. — Zmaga v Dobljicah je pa bila mogočna, ker je prišlo dosti trdnih in odločnih Jelševnikarjev, Maveričanov, in Bistričanov. Tudi spletke Maveričkega učitelja Kraulanda in župana Vertina, ki sta delala za takega volilnega moža, ki bi glasoval za vodjo Dolencea, niso nič pomagale; ostala sta na cedilu. Na Talčvrhu tudi župan Majerle ni dobil nobenega glasu, akoravno je neki Pečavar s Šetino delal zanj. Propadel je Šetina grozno kot kandidat kmečkih občin in tudi pri svoji agitaciji. Njegova slava je proč; ne poslušaj ga nobeden več razun kakega duševnega reveža.

(Osobna vest.) Č. g. Jos. Kardinar, kapelan v Dobrni, je imenovan pomožnim veroučiteljem na celjski državni gimnaziji.

(Samostojne občine v Slatini), kakor jo je sklenil deželni zbor štajerski, presvet. cesar ni potrdil.

(Načelniki slovenskih okrajnih zastopov Spod. Štajerske) so se dne 16. t. m. v Gradcu skupno predstavili novemu c. kr. namestniku Mar. Baquehem.

(Celjska čitalnica) je dne 10. t. m. častnim članom izvolila duh. svetovalca Ivana Krusiča, veroučitelja v. p.

Telegrami.

Metlika, 18. novembra. Navzočih več kot polovica nevolilcev. Somišljeniki večidel izostali. Strašno so napadali škofa in duhovščino. Nevolja meščanov velika.

Dunaj, 17. novembra. Položaj v Carigradu se označuje kot zelo resen. Kakor se poroča, so zunanji zastopniki zopet energično zahtevali od turške vlade, naj omeji nadaljne nemire. Sultan je obljubil, da stori vse potrebno, da se vrne mir, vendar se boji, da mu ne bode dostajalo potrebnih sredstev.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Sredeo, 17. novembra. Glede poročila nekaterih listov, da je odposlal poslanec Takieff vsled nekega dogodka v sobranju naučnemu ministru Veličkoffu svoje priče, poroča „Agence Balcanicque“ naslednje: Naučnega ministra sta obiskala zbornični predsednik in poslanec Pečev, ki sta izjavila, da ju je poslal Takieff, ki zahteva od ministra zadoščenja. Na to je imenoval minister svoje dve priči. Obestranske priče so se posvetovale včeraj zvečer ter sta pri ti priliki ministri priči izjavili, da ne pripisuje poslancu Takieffu tolike zmožnosti, da bi mu moral dati knežje zadostilo in to tem bolj, ker ni preklical svoje častne besede v sobranju.

Rim, 17. novembra. Papež je vsprejel včeraj apostolskega delegata v Armeniji, Altmayerja, kateri je poročal o ondotnem položaju.

Carigrad, 18. novembra. Zadnji nemiri v okolici mesta Siwas so zahtevali šest sto žrtev; jednaki nemiri so se pojavili v mestu Karput, koder je baje ubitih sedem sto oseb. Ameriška misijonska postaja je vpepeljena; misijonarji so se rešili le z največjo težavo. Poročila iz pokrajin Dersin in Alaškerd govore o velikem opustošenju, katero so povzročili ondotni kurdi. Vsi evropski poslanički so sklenili, da bodo zahtevali od svojih vlad še po jedno vojno ladijo. Vsled groznih dogodkov v Karputu pričakujejo tudi ameriškega brodovja.

London, 17. novembra. Včeraj se je objavilo uradno poročilo o napadu angleškega državljana Stokesa. V tem poročilu se nahaja nota državnega tajnika van Etvelde na angleškega poslanika, v kateri se izraža obžalovanje kongske vlade nad illegalnim značajem sodišča, ki je obsodilo Stokesa, in se v ime vlade naslednje predlaga: država naj izplača 150.000 frankov odškodnine ter naj povrne Stokesovi rodbini vse njegovo imetje. Dalje naj se pa pozove kapitan Lothaire pred sodišče in pooblasti angleški konzul, da preceni Stokesovo imetje. Na to noto je odgovoril marki Salisbury, da sprejme stavljene predloge in želi obveščen biti o teku sodnijske preiskave.

London, 17. novembra. „Reuters-Office“ se poroča z Dunaja: Predlog avstro-ogrskega zunanjega ministra grofa Goluhovskega izraža željo avstro-ogrske vlade, naj bi bile vlade tesno zvezane mej seboj, da lažje složno postopajo v sedanjem kritičnem položaju v sultanovih posestvih. Zunanje vlade že delajo v smislu te izjave.

Umrli so:

16. novembra. France Harrich, krojač 76 let, Vožarski pot 10, ostarelost.

17. novembra. Ivo Leo Cepuder učitelj sin 7 mesecev, Zvezdarske ulice, 4 eclampsie. — Helena Bezek gostija 66 let, Poljanski nasip 44, ostarelost.

V otroški bolnišnici:

16. novembra. Pavla Čarman, konduktérjeva hči, 18 mesecev, scorbut.

Eksekutivne dražbe.

Jožefa Groznika iz Gojzda nepremakljivo posestvo (2732 gld.) terjatev 977 gld. 61 kr., dné 20. nov. in 20. dec v Litiji.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
16	9. zvečer	746.1	2.5	sr. zah.	megla	
17	7. zjutraj 2. popol.	745.9 744.7	0.1 3.6	sl. sever nedoločen	megla	0.0
17	9. zvečer	744.1	1.4	brezv.	megla	
18	7. zjutraj 2. popol.	742.6 742.4	0.0 4.0	sl. sever "	megla "	0.0

Srednja temperatura 16. in 17. novembra 3.1° in 1.7°, ozir. za 0.4° in 1.5° pod normalom.

673 1-1

Prežalostnega srca javljamo tužno vest, da je predragi naš soprog, oziroma oče, sin, brat in svak, gospod

Josip Mazi

posestnik, gostilničar, tajnik gasilnega društva in odbornik posojilnice

v nedeljo, dné 17. t. m. ob polu 11. uri dopoludne, po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 28. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnika bode v torek, dne 19. novembra ob 3. uri popoldne, v hiši žalosti blagoslovljeno in na doljenjeloško pokopališče preneseno k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice za ranjega se bodo brale v cerkvi sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu.

Priporočamo blagega pokojnika v blag. spomin in molitev.

V Dolenjem Logatcu, dné 17. nov. 1895.

Josipina Mazi, soproga. — Mariica Mazi, hči — Ivan Mazi, brat. — Martin Petrič, oče. — Ivana Petrič, mati.

Stanarinske knjžice

za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Katoliška Tiskarna pripravila ravnostne vizitnice po nizki ceni.

Premeščenje prodajalne.

Ivan Frisch

naznanja tem potom, da je svojo

prodajalno z jermenarskim, torbarskim in usnjatim galanterijskim blagom

premestil iz svoje hiše na Marijinem trgu št. 3 v

Gledališke ulice št. 8 v hišo gosp. Achtschina.

Pri tej priliki se toplo zahvaljuje vsem p. n. odjemnikom in naročnikom za dosedaj mu izkazano naklonjenost in zaupanje, ter uljudno prosi, da mu taisto tudi v bodoče v novi prodajalni ohranijo.

Ob enem priporoča p. n. občinstvu svojo

bogato zalogo

vožarskih, jahalnih in potovalnih potrebčin, kovčegov, ročnih in obramnih torb za dame in gospode, kakor tudi vsakovrstnih portemonais, mošnjčkov za denar, tobolčičev za bankovce in vizitke, portefeuilles, tobolčičev za smodke, zavitke in za tabak v največji izberi, ter zagotavlja najboljšo postrežbo pri primernih nizkih cenah.

662 3-3

Dunajska borza.

Dnó 18. novembra.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 " 75 "
Avstrijska zlata renta 4%	120 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 75 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 25 "
Avstro-ogrske bančne delnice, 600 gld.	1020 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	377 " — "
London vista	120 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 20 mark	11 " 77 "
30 frankov (napoleonov)	9 " 50 "
Italijanski bankovci	44 " 75 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dnó 16. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	147 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	198 " 75 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 " — "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	125 " 75 "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 60 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	99 " 25 "
Zastavna pisma av. ces. zem. kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporočene obveznice državne železnice	— " — "
južne železnice 3%	166 " 25 "
južne železnice 5%	131 " 25 "
dolenjskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	68 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53 " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	169 " — "
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3370 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	470 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— " — "
Montanska družba avstr. plan.	88 " 50 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165 " — "
Papirnih rubljev 100	129 " 75 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zguš pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba

„MEBCUR“
Velikala št. 11 Dunaj, Mariabiterstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.